

הַגִּן הַשְּׁלִישִׁי מִתְחַזֶּקֶת הַרוּחַ בּוֹ.
אוֹתָם שְׁנַיִם שִׁינָּאוּ מִמֶּנּוּ, אֶחָד
נִקְרָא שׁוֹכֵן עַד, וְאֶחָד נִקְרָא
קְדוֹשׁ, וּמֵאלוּ נִפְרָדִים הָאוֹרוֹת
לְמִטָּה, וְכֻלָּם מְרַכְּבוֹת אֱלֹהִים לְאֱלֹהִים,
וְכֻלָּם כְּנוּיִים שֶׁנִּקְרָא בָהֶם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְכֻלָּם נוֹדְעִים בְּצַד
שְׁשׁוּלֵט עֲלֵיהֶם.

כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ שְׁלֹשָׁה צְדָדִים
שִׁינָּאוּ מִתּוֹךְ הַצְּדָדִים
הָעֲלִיוֹנִים הֵלְלוּ שְׁאֲמָרְנוּ, שֶׁהֵם
יָמִין וּשְׂמָאל וְאַמְצַע, וְאֵלֶּי
יוֹצֵאִים הַחוּצָה מֵהֶם, וְעוֹמְדִים
בַּחוּץ שְׁנַיִם מֵהֶם, וְכֻלָּם נוֹטְלִים
מְרַכְּבוֹת לְמִטָּה, כְּמוֹ שֶׁהָעֲלִיוֹנִים
הָאֵלֶּה, וְלֹא עֲלִיוֹנִים כְּמוֹתָם.

וְאֵלֶּי שְׁלֵמִיטָה שִׁינָּאוּ מִתּוֹךְ
אֵלֶּי הַצְּדָדִים הָעֲלִיוֹנִים שְׁאֲמָרְנוּ,
הֵם כְּמוֹ שֶׁהֵם (כְּמוֹתָם), אֶחָד נִקְרָא
יָמִין וְאֶחָד נִקְרָא שְׂמָאל, וְאֶחָד
שְׁעוֹמֵד בְּאַמְצַע, בְּתוֹךְ אוֹתוֹ
הָאַמְצַע שְׁאֲמָרְנוּ, וְכֻלָּם כְּלוּלִים
בְּשִׁלְשֵׁת הָעֲלִיוֹנִים הֵלְלוּ, וְכֻלָּם
כְּלוּלִים בְּסוּד הָאוֹת ו' שְׁכּוֹלֵלֶת
אֶת כָּלָם, וְכֻלָּם מִתְפָּרְדִּים
בְּמְרַכְּבוֹת יְדוּעוֹת בְּצֶדֶם.

וְאֵלֶּי לֹא נִקְרָאִים בְּשֵׁמוֹת יְדוּעִים,
רַק בְּאוֹתָם הַכְּנוּיִים שְׁלֵמִיטָה, כְּמוֹ
שְׁאוֹתָם הַכְּנוּיִים הָעֲלִיוֹנִים,
וְהַפְּתוּחוֹת הֵלְלוּ אֲחֻזָּתֵם
בְּעֲלִיוֹנִים, וּשְׁלֵשֶׁת הָאַחֲרִים
הֵלְלוּ כָּלָם מְרַכְּבוֹת מִבְּחוּץ, וְהָרִי
בְּאֶרְנוֹ.

בֹּא וּרְאֵה, שְׁנֵי הָעוֹמְדִים הֵלְלוּ
הֵם תּוֹמְכִים שְׁמִבְחוּץ, וְהֵם יָמִין
וּשְׂמָאל, וְנִקְרָאִים חֲסָדֵי דָוִד,
וְהַצְּבָאוֹת הֵלְלוּ הֵם הַמְּרַכְּבָה
שֶׁלָּהֶם, שְׁנַיִם שְׁעוֹמְדִים וְעוֹשִׂים
שְׁלִיחוֹת בְּנִבְיָאֵי הָאֻמָּת.

וּמִשָּׁם נִפְרָדִים הַמַּעֲשִׂים שֶׁל
הָעוֹלָם בְּגִלּוּי, וְזֶה סוּד הַכְּתוּב
(תְּהִלִּים קי"א ב') גְּדוּלִים מַעֲשֵׂי ה'.
גְּדוּלִים, שִׁינָּאוּ מִן גְּדוּל, וְאֵלֶּי

בְּנוֹנָא תְּלִיתָאָה אֶתְתַּקֵּף בֵּיה רִיחָא. אֵינוֹן תָּרִין
דְּנִפְקוּ מִנֵּיהּ, חַד אִיקְרִי שׁוֹכֵן עַד, וְחַד
אִיקְרִי קְדוֹשׁ, וּמֵאֲלִין אֶתְפָּרֶשׁן נְהוּרִין לְתַתָּא,
וְכֻלָּהוּ רְתִיכִין אֲלִין לְאֲלִין, וְכֻלָּהוּ כְּנוּיִין
דְּאִיקְרִי בָּהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכֻלָּהוּ
אֶשְׁתַּמוּדְעֵן בְּסִטֵּר דְּשְׁלִיט עֲלֵיהוּ.

בְּנוֹנָא דָּא אֵית סִטְרִין תְּלַתָּא, דְּנִפְקִין מִגּוֹ
אֲלִין סִטְרִין עֵילְאִין דְּקֶאֱמָרְן, דְּאֵינוֹן
יְמִינָא וּשְׂמָאלָא וְאַמְצַעִיתָא, וְאֲלִין נִפְקִין לְבַר
מִנֵּיהוּ, וְקִיִּימִין תָּרִין מִנֵּיהוּ לְבַר, וְכֻלָּהוּ נְטְלִי
רְתִיכִין לְתַתָּא, בְּנוֹנָא דְּאֲלִין עֵילְאִין, וְלֹא
עֵילְאִין כְּגִינֵיהוּ.

וְאֲלִין דְּלְתַתָּא דְּנִפְקִי מִגּוֹ אֲלִין סִטְרִין עֵילְאִין
דְּקֶאֱמָרְן, אֵינוֹן בְּנוֹנָא דִּילְהוֹן, חַד
אִיקְרִי יְמִינָא וְחַד אִיקְרִי שְׂמָאלָא, וְחַד דְּקֶאֱמָרְן
בְּאַמְצַעִיתָא. גּוֹ הֵהוּא אֶמְצַעִיתָא דְּקֶאֱמָרְן,
וְכֻלָּהוּ כְּלוּלִין בְּהִנֵּי תְּלַת עֵילְאִין. וְכֻלָּהוּ כְּלוּלִין
בְּרִזָּא דָּאָת ו'ו', דְּכֻלִּיל כְּלָהוּ. וְכֻלָּהוּ בְּרְתִיכִין
יְדִיעֵן מִתְפָּרֶשׁן בְּסִטְרֵיהוּ.

וְאֲלִין לֹא אִיקְרוּן בְּשֵׁמָהּ יְדִיעָאן, בַּר בְּאֵינוֹן
כְּנוּיִין דְּלְתַתָּא, בְּנוֹנָא דְּאֵינוֹן כְּנוּיִין
עֵילְאִין, וְאֲלִין תְּתַאֲרִין אֲחִידִין בְּעֵילְאִין, וְהִנֵּי
תְּלַתָּא אוֹחְרָנִין כְּלָהוּ רְתִיכִין לְבַר, וְהָא
אוֹקִימָנָא.

תָּא חֲזִי, הִנֵּי תָרִין קִיִּימִין, אֵינוֹן סְמִכִין דְּלְבַר,
וְאֵינוֹן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, וְאִיקְרוּן חֲסָדֵי
דָּוִד, וְאֲלִין צְבָאוֹת רְתִיכָא דִּילְהוֹן. תָּרִין
דְּקִיִּימִין וְעִבְדִּין שְׁלִיחוֹתָא בְּנִבְיָאֵי קְשׁוּט.

וּמִתְּמִן מִתְפָּרֶשִׁין עוֹבְדִין בְּעֵלְמָא בְּאַתְגִּלְיָא,
וְרִזָּא דָּא דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים קי"א ב') גְּדוּלִים

מַעֲשֵׂי ה'. גְּדוּלִים: דְּנִפְקִי מִן גְּדוּל. וְאֲלִין
אִיקְרוּן (שֵׁם קִיט קנו) רְחֻמֵּי רַבִּים ה'.

נִקְרָאוּ (שֵׁם קי"א) רְחֻמֵּי רַבִּים ה', (שֵׁם פט ג') אֵיָה חֲסָדִיךְ הָרֵאשׁוֹנִים ה', (שֵׁם כה ו') זְכַר רְחֻמֵּיךְ ה' וְחֲסָדִיךְ

חֲסִדֶּיךָ הָרָאשׁוֹנִים ה'. (שם כה ו) **זְכוֹר רַחֲמֶיךָ ה' וְחֲסִדֶּיךָ פִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה. וְאַף עַל גַּב דְּאוּקִימָנָא דְּאִינוּן לְעִילָא, אוּף חֲבִי מִתְפָּרֵשׁן לְתַתָּא בְּגוּוּנָא דְּלְעִילָא, דְּכַתִּיב, (שם כה ו) כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה. מַעֲוֹלָם הָמָּה לְעִילָא. מַעֲוֹלָם הָמָּה לְתַתָּא.**

כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה. וְאַף עַל גַּב שְׂבָאֲרָנוּ שְׁהֵם לְמַעְלָה, (אָהֳכָר נִפְרָדִים לְמִטָּה כְּמוֹ שְׁלֻמְעֵלָה, שְׂכָתוּב (שם כו ו) כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה. מַעֲוֹלָם הָמָּה לְמַעְלָה) מַעֲוֹלָם הָמָּה לְמִטָּה.

וְעַל כֵּן לֹא נִקְרְאוּ בְּשֵׁמוֹת כְּמוֹ שְׂנִקְרְאוּ בְּשֵׁמוֹת אוֹתָם שְׁלֻמְעֵלָה. וְהֵם כְּמוֹ שְׁלֻמְעֵלָה, אֲבָל הֵם בְּכָלל שֶׁל אוֹתָם שְׁעוּמָדִים בַּחוּץ, וְהֵם הַתּוֹמְכִים שֶׁל הַתּוֹרָה שִׁיּוּצָאִים מִן הַמְרַכְּבוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, וְאֵלּוּ הֵן שְׁהַזְכִּיר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, וְזֶה שְׁהַזְכִּיר תָּמִיד בְּכָלל, כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ.

בֹּא וְרֵא, כָּל הַשְּׁמוֹת הָעֲלִיוֹנִים הִלְלוּ מֵאוֹתָם הַעֲשָׂרָה שְׂאֲמָרְנוּ שְׁלֹא נִמְחָקִים, יָפָה הוּא. אֲלֹא הַמְרַכְּבוֹת הִלְלוּ שְׁלָהֶם, שְׁהֵם הַשְּׁמוֹת שְׂנִקְרְאוּ כְּנוּיִים, לָמָּה הֵם נִמְחָקִים?

אֲלֵא הַסּוּד הַזֶּה הָרִי נִתְבָּאֵר בְּתוֹךְ סִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְנוּנָא סָבֵא, שְׁכַל הַשְּׁמוֹת הָעֲלִיוֹנִים הִלְלוּ הֵם קְיָמִים כְּמוֹ גּוֹף לְנִשְׁמָה הָעֲלִיוֹנָה, שְׁלֹא נוֹדְעוֹת וְלֹא הַתְּגַלּוּ, וְהַכְּנוּיִים הִלְלוּ הֵם לְבוּשׁ לְגוֹף, כְּמוֹ שְׁהַאֲגוּז שֵׁישׁ קִלְפָה לְקִלְפָה, אוֹ אֵלּוּ הַפְּרָחִים שֵׁישׁ לָהֶם קִלְפָה לְקִלְפָה, וְהַמַּח בְּפָנִים.

כֵּן גַּם זֶה אֵלּוּ עֲשָׂרָה הַשְּׁמוֹת הִלְלוּ, כָּלָם כְּמוֹ שְׁהַקִּלְפָה הַזֹּאת לְמַח. וְאַף עַל גַּב שְׁכַלָם מַח, כָּל הָאוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים וְהַבְּשָׂמִים הָעֲלִיוֹנִים אֵין מִי שְׁעוּמָד בְּמִקּוֹמָם, אֲבָל כָּלָם כְּמוֹ שְׁהַקִּלְפָה אֵל מַה שְׁלֹא יָדוּעַ, וְאֵין עוּמָד בְּחֻכְמָה כָּלָל, וְכָל שְׁכַן סוּד הָאֵין סוּף, וְהַכְּנוּיִים הִלְלוּ הֵם קִלְפָה אֲלֵיהֶם, וְהַכָּל זֶה לְפָנִים מְזִיחַ, וְהַמַּח הַנִּסְתָּר לְפָנֵי וְלְפָנִים, שְׁלֹא נוֹדָע כָּלָל, וְעַל כֵּן הַקִּלְפָה הַאֲחֻרּוֹנָה לֹא אִכְפַּת לָנוּ, וְאַף עַל גַּב שְׁנִמְחָקִים, עִם כָּל זֶה לֹא נִתְּנָה רְשׁוּת לְמַחֵק אֶפְלוֹ אוֹת קִטְנָה שֶׁל הַתּוֹרָה.

וְעַל דָּא לֹא אִיקְרוּן בְּשֵׁמָהּ, בְּגוּוּנָא דְּאִיקְרוּן בְּשֵׁמָהּ אִינוּן דְּלְעִילָא. וְאִינוּן בְּגוּוּנָא דְּלְעִילָא, אֲבָל אִינוּן בְּכָלָל דְּאִינוּן דְּקִיָּמִי לְבָר, וְאִינוּן סְמִכִין דְּאוֹרִיָּיתָא דְּנִפְקִי מִרְתִּיכִין עִילָאִין. וְאֵלּוּ הֵווּ דְּאֲדַפְרָ דָּוִד מִלְכָּא, וְדָא אִיהוּ דְּאֲדַפְרָ תְּדִיר בְּכָלָל פְּמָה דְּאוּקִימָנָא. תָּא חֲזִי, כָּל הַנִּי שְׁמָהּ עִילָאִין מֵאִינוּן עֲשָׂרָה דְּקִאֲמָרְן דְּלֹא נִמְחָקִין, יָאוּת הוּא. אֲלֹא רְתִיכִין אֵלּוּ דִּילְהוֹן, דְּאִינוּן שְׁמָהּ דְּאִיקְרוּן אִינוּן בִּינוּיָן, אֲמַאי נִמְחָקִין.

אֲלֵא רְזָא דָּא, הָא אֲתַמָּר גּוֹ סִפְרָא דְּרַב הַמְנוּנָא סָבֵא, דְּכָל הַנִּי שְׁמָהּ עִילָאִין, אִינוּן קְיָמִין בְּגוּפָא לְנִשְׁמָתָא עִילָאָה, דְּלֹא אֲתִידַע, וְלֹא אֲתַגְלִיָּא. וְאֵלּוּ כְּנוּיִין אִינוּן לְבוּשָׁא לְגוּפָא. בְּגוּוּנָא דְּאֲגוּזָא, דְּאִית קְלִיפָה לְקִלְפָה, אוֹ אֵלּוּ לְכַלְכִּין, דְּאִית לוֹן קְלִיפָה לְקִלְפָה, וּמוֹחָא לְגוֹ.

חֲבִי נָמִי דָּא, אֵלּוּ עֲשָׂרָה שְׁמָהּ כָּלָהוּ, בְּגוּוּנָא דְּהֵאִי קְלִיפָה לְמוֹחָא. וְאַף עַל גַּב דְּכָלָהוּ מוֹחָא, כָּלָהוּ נְהוּרִין עִילָאִין, וּבּוֹסְמִין עִילָאִין, לִית מָאן דְּקָאִים בְּקִיּוּמֵיהוּ, אֲבָל כָּלָהוּ בְּגוּוּנָא דְּקִלְפָה לְגַבִּי מַה דְּלֹא יָדִיעַ, וְלֹא קְיָמָא בְּחֻכְמָתָא כָּלָל, וְכָל שְׁכַן רְזָא דְּאֵין סוּף, וְהַנִּי כְּנוּיִין אִינוּן קְלִיפָה לְגַבִּיָּהוּ, וְכּוּלָּא דָּא לְגוֹ מִן דָּא, וּמוֹחָא סְתִימָאָה לְגוֹ בְּגוֹ, דְּלֹא אֲתִידַע כָּלָל, וְעַל דָּא קְלִיפָה בְּתָרָא לֹא אִיכְפַת לָן, וְאַף עַל גַּב דְּנִמְחָקִין, עִם כָּל זֶה לֹא אֲתִיָּהִיב רְשׁוּתָא לְמַחֵקָא, אֶפְלוֹ אוֹת זְעִירָא דְּאוֹרִיָּיתָא.

וְאִי תִימָא, אִי הָכִי, הָאִי ה' בִּתְרָאָה דְקֶאֱמָרָן,
אִיהִי קְלִיפָה (דף 1 ע"א) בִּתְרָאָה לְגַבִּי אֱלִין.
לֹאוּ הָכִי, קְלִיפָה אִיהִי לְגַבִּי אֱלִין עֵילָאִין,
אָבֵל לְגַבִּי אֵינוֹן פִּינוּיִין לָאוּ. דִּהָא לָא
מִשְׁתַּמְשִׁי בָּהּ, אֲלֵא אֵינוֹן שְׁמָהּ עֵילָאִין, וְלֹאוּ
אֵינוֹן פִּינוּיִין.

אֲלֵא כִּד אִיהִי סָלְקָא לְאַתְעָטְרָא לְעֵילָא,
וְלֹאֲתֹאֲחָדָא בְּרָזָא דִימִינָא וּשְׁמֵאֲלָא, כֹּל
הִנֵּי רְתִיכִין דִּאֵינוֹן פִּינוּיִין, כְּלָהוּ סַחְרִין לָהּ,
וְחִפְיִין עֲלָהּ סַחְרָנְהָא, כְּבַעֲלָהּ לְאַתְתָּא, דְּפָרִישׁ
גְּדַפְיָה עֲלָהָא, הָכִי אֵינוֹן פְּרִישִׁין גְּדַפִּין דְּבַעֲלָהּ
עֲלָהָא, וְחִפְיִין לָהּ כָּכֵל סְטָרָא, וְאִיהִי מִשְׁמַשָּׁא
כְּבַעֲלָהּ, וְסִימְנָא דָּא (יחזקאל טז ח) וְאַפְרָשׁ כְּנָפֵי
עֲלֶיהָ, (רות ג ט) וּפְרָשֶׁת כְּנָפָהּ עַל אֲמָתָהּ.

וּבְגִין כֹּף אֵינוֹן לָגוּ וְאֵינוֹן לָבֵר, וְאִיהִי לָגוּ
וְאִיהִי לָבֵר, וְהִנֵּי פִינוּיִין אֵינוֹן לָגוּ,
וְאֵינוֹן לָבֵר. מַה דִּאִיהוּ לָגוּ קִימָא לָבֵר, מַה
דִּאִיהוּ לָבֵר קִימָא לָגוּ, וְכֹלֵא שְׁפִיר אִיהוּ.
זַכָּאָה חוֹלְקִיהוּ דִּאֵינוֹן דִּידְעִין לְמִיזֵל בְּאוּרַח
מִיֶּשֶׁר, דִּלָּא יִטְעוֹן לִימִינָא וּשְׁמֵאֲלָא, כְּמַה
דִּאֻקִּימָנָא, (הושע יד י) כִּי יִשְׂרָאֵל דִּרְכֵי ה'.

מִבּוּעָא דְבִירָא דִּלָּא פָּסִיק לְעֵלְמִין, הָאִי קִימָא
קִימָא, לְקִימָא כֹּלֵא, כְּלָהוּ עֵילָאִין
וְכֹלֵהוּ תַּתְּאִין, קִימִין בְּהָאִי לְרַחֲמָא
דְּתִיאֻבְתָּא, בְּגִין דִּאִיהוּ תִיאֻבְתָּא לְעֵילָא
וְתַתְּא, לְאַנְהָרָא אֲנָפִין, וְלֹאֲשָׁקָא גִנְתָּא.

כְּהָאִי לָאוּ רְתִיכָא קִימָא בִּיהּ לְאַתְגְּלִיא, אֲלֵא
כֹּלֵא אִיהוּ סְתִים בְּסִתִּימוּ, וְלֹא קִימָא
בְּאַתְגְּלִיא, אֲלֵא כְּלָהוּ שְׁמָהּ עֵילָאִין, וְכֹלֵהוּ
רְתִיכִין, כְּלָהוּ אֲתָאן לְגַבִּיהּ בְּלַחֲשֵׁוּ.

כִּד אֵינוֹן שְׁמָהּ אֲתִינִין לְגַבִּיהּ, אֱלִין רְתִיכִין
פְּרִישָׁאן וְחִפְיִין לְכֹל סְטָרִין, לְדִרְגָּא דָּא
הַמְּרַכְבוֹת הַלְלוּ פְּרוּשׁוֹת וּמַכְסוֹת אֶת כָּל הַצָּדִדִים לְדִרְגָּהּ הַזֶּה וְלִדְרָגָה שְׁלֵמָטָה, וְאֵלּוּ נִקְרְאוּ

וְאִם תֹּאמַר, אִם כֹּף, הִיא
הַמְּרַכְבוֹת הַזֶּה שְׁאֵמְרָנוּ הִיא קְלִפָּה
אַחֲרֹנָה לָאֵלֹ? - לֹא כֹף, הִיא
קְלִפָּה לְעֵלְיוֹנִים הַלְלוּ, אָבֵל
לְאוֹתָם הַכְּנוּיִים לֹא, שֶׁהִרִי לֹא
מִשְׁתַּמְשִׁים בָּהּ, אֲלֵא אוֹתָם
הַשְּׁמוֹת הַעֲלִיוֹנִים, וְלֹא אוֹתָם
הַכְּנוּיִים.

אֲלֵא כְּשֶׁהִיא עוֹלָה לְהַתְעַטֵּר
לְמַעַלָּה וּלְהֶאֱחֹז בְּסוֹד הַיָּמִין
וְהַשְּׂמָאל, כָּל הַמְּרַכְבוֹת הַלְלוּ
שֶׁהֵן כְּנוּיִים, כָּלֵם מְקִיפִים אוֹתָהּ
וּמַכְסִים עֲלֶיהָ סְבִיבוֹתֶיהָ כְּמוֹ
כַּעַל לְאִשָּׁה, שֶׁפּוֹרֵשׁ כְּנָפָיו עֲלֶיהָ,
כֵּן הֵם פּוֹרְשִׁים אֶת הַכְּנָפִים שֶׁל
כַּעֲלָה עֲלֶיהָ וּמַכְסִים אוֹתָהּ בְּכֹל
צֵד, וְהִיא מִשְׁמַשֶּׁת עִם כַּעֲלָה,
וְסִימָן זֶה (יחזקאל טז ח) וְאַפְרָשׁ כְּנָפֵי
עֲלֶיהָ, (רות ג ט) וּפְרָשֶׁת כְּנָפָהּ עַל
אֲמָתָהּ.

וּמִשּׁוּם כֹּף הֵם בְּפָנִים וְהֵם
לְבַחוּץ, וְהִיא בְּפָנִים וְהִיא בְּחוּץ,
וְכֹף הַכְּנוּיִים הֵם בְּפָנִים וְהֵם
בְּחוּץ. מַה שֶׁהוּא בְּפָנִים עוֹמֵד
בְּחוּץ, מַה שֶׁהוּא בְּחוּץ עוֹמֵד
בְּפָנִים, וְהַכֹּל הוּא יָפָה. אֲשֶׁרִי
חִלְקָם שֶׁל אוֹתָם שִׁיּוּדָעִים לְלֶכֶת
בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יִטְעוּ לִימִין
וּשְׂמָאל, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ (הושע יד י) כִּי
יִשְׂרָאֵל דִּרְכֵי ה'.

הַמַּעֲיָן שֶׁל הַבָּאָר שֶׁלֹּא פּוֹסֵק
לְעוֹלָמִים, זֶה עוֹמֵד בְּקִיּוֹם לְקִיּוֹם
הַכֹּל, כָּל הַעֲלִיוֹנִים וְכָל
הַתַּחְתּוֹנִים עוֹמְדִים בְּזֶה, לְאַהֲבָה
שֶׁל תְּשׁוּקָה, מִשּׁוּם שֶׁזֶּה תְּשׁוּקָה
לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, לְהֵאִיר הַפָּנִים
וּלְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּזֶן.

בְּזֶה אֵין הַמְּרַכְבָּה עוֹמֶדֶת בּוֹ
לְגַלּוּי, אֲלֵא הַכֹּל נִסְתָּר בְּסִתְרָא וְלֹא
עוֹמֵד בְּהַתְגַּלּוּת, אֲלֵא כָּל הַשְּׁמוֹת
הַעֲלִיוֹנִים וְכָל הַמְּרַכְבוֹת, כָּלֵם
בָּאִים אֵלָיו בְּלַחֲשׁ.

כְּשֶׁאוֹתָם הַשְּׁמוֹת בָּאִים אֵלָיו,
הַזֶּה וְלִדְרָגָה שְׁלֵמָטָה, וְאֵלּוּ נִקְרְאוּ

הפנפים של בעלה, לכסות על הכל, והדרגה הזו נכנסת בלחש, כמו המעין לתוך הבאר שלא פוסקים מימיו לעולמים ולא נפרד המעין לעולמים, והכל הוא באר, שכתוב (במדבר כא יח) באר חפרוה שרים, (בראשית כו יט) באר מים חיים. והרי בארנוה.

המעין הזה של הבאר הוא נסתר אל אותה הבאר, שנכנס אליו בלחש, וזה חופר לתוך אותה נקדה שאמרנו, הסוד של ה"א האחרונה, וחופר בה ונכנס אליה, ולא נודע כלל.

וזהו כמו שבארנו למעלה, שפשאלף מתחברת עם ה"א או יו"ד, ה"ה"א הזו היא בנקדה אחת להיטיב לעולם כמו א"ה או י"ה, ואז אותו המעין של הבאר חופר לתוך אותה נקדה ונכנס בתוכה ולא נודע.

ואז אותה נקדה עומדת בסוד של קדש הקדשים, ועל כך סוד הזכרון שלה, הוא בסוד של קדש הקדשים, (במקום) שיציאת הרוח עומדת בבית הגרון, אהי"ה, משום שזהו המקום שעומד קדש הקדשים, קול גדול ולא נודע, ואינו רוח ממש. ואז הוא ה"א בחבור של אותן האותיות העליונות, והכל שם אחד, להאיר מלמעלה ומלמטה (למעלה ולמטה).

בשחופר המעין הזה בנקדה הזו ונכנס לתוכו, אז כל אותם השמות העליונים וכל אותם הצדדים העליונים שאמרנו, כלם נכנסים לתוכו, בתשוקה, ברוח שלמה למעלה, בתשוקה נכנסים בה ולא בדבר אחר. הכל ברוח ולא בגוף, כמו בעלה שמתפשט מכל לבושיו בשעה שבא להודיג עם אשתו. כך הם כל אותן המרפבות שאמרנו שלמעלה ומטה, כלן סוככות אותה

ולדרגא דלתתא, ואלין איקרון ג'דפין דבעלה. לחפייא על פלא. והאי דרגא עאל בלחישו, כמבועא גו פירא, דלא פסקין מימיו לעלמין, ולא אתפרש מבועא לעלמין. וכלא איהו באר, דכתיב (במדבר כא יח) באר חפרוה שרים (בראשית כו ט) באר מים חיים. והא אוקימנא.

האי מבועא דבירא, איהו סתים לגבי ההוא פירא, דעאל לגביה בלחישו, והאי פרי גו ההיא נקודה דקאמרן, רזא דה"א בתראה, וכרי בה, ועאל לגביה, ולא אתיידע כלל.

והאי איהו כמא דאוקימנא לעיל, דכד אלה אתחבר בה"א, או יו"ד, האי ה"א איהי בנקודה חדא לאוטבא לעלמא, כגון א"ה, או י"ה. פדין ההוא מבועא דבירא, פרי גו ההיא נקודה, ועאל לגביה, ולא אתיידע.

וכדין ההיא נקודה קיימא ברזא דקדש הקדשים. ועל דא רזא דדוכרנא דילה, איהו ברזא דקדש הקדשים, (באתר) דמפקנו דרוחא קיימא בבי גרוןא, אהי"ה, בגין דהאי איהו אתר דקיימא קדש הקדשים, קול גדול ולא אשתמודע, ולא איהו רוחא ממש. וכדין איהו ה"א בחיבורא דאינון אתון עילאין, וכלא שמא חדא, לאנהרא מעילא ומתתא (נ"א לעילא ולתתא).

כד פרי האי מבועא בהאי נקודה, ועאל בגייה, פדין כל אינון שמיהן עילאין, וכל אינון סטריין עלאין דקאמרן, בלהו עאלין בגייה, בתיאובתא, ברוחא שלים לעילא, בתיאובתא עאלין בה, ולא במלה אחרא. כולא ברוחא ולא בגופא. כבעלה דאשתליל מפל לבושוי, בשעתא דאתי לאזדוגא באיתתיה, הכי נמי כל אינון רתיכין דקאמרן דלעילא ותתא, בלהו סחריין לה, ואינון חפין עליה, ובעלה אשתליל

ומכסות עליה, ובעלה מתפשט
מכלם, ועל כן לא באים כל אותם
האיברים להתחבר עמה, אלא
ברוח ממש, ואז הכל הוא רצון
אחד.

ועל כך, בשעה שהקדוש ברוך
הוא מזמן אליה, וישראל אינם
צדיקים, שהם (שיהיו) פתילה
להאיר, מה פתוב? פשטתי את
פתנתי איככה אלבשנה רחצתי
את רגלי איככה אטנפם. פשטתי
את פתנתי, אלו אותם הפנויים
שאמרנו, שכאשר כלם
מתחברים, הם הכתנת של
הקדוש ברוך הוא, וכשהוא מזמן
אליה, הוא מתפשט מכלם,
להתחבר עמה, ועל כן פשטתי
וגו', להתתקן ולהיות מזמן
להיטיב לה, ואת לא מתקנת
כראוי, כעת איככה אלבשנה?
וחזור ומסתלק ממך.

רחצתי את רגלי איככה אטנפם,
הרי רחצתי את רגלי מאותו טנוף,
ומה הוא? משום שכאשר
התתקנתי והזדמנתי אליה,
העברתי את אותו הצד האחר
הטמא מלפני רגלי, כעת איך
אחזור לשם אותו הטנוף לכסות
על המקדש, הואיל ואת לא
זמינה בתקונים להתתקן אלי?
כאן למדנו, שפשוט הטמא
עוברת מן העולם, אז הכל
מתגדל למעלה ולמטה, ועל זה
רחצתי את רגלי איככה אטנפם
כמו מקדם?

ומשום כך, כל אותם פנויים
התפשטו בשעה שהמעין הזה
כורה באותה נקדה ונסתר
בתוכה, ואז, פשאותו המעין
נסתר בתוכה, אזי הכל מאיר,
והבאר מתמלאת מאותו המעין
שנכנס לתוכה ונסתר בה בחדשאי,
אותם הפנויים מכסים עליה
ומתפשטים לצד זה ולצד זה.

מפלהו. ועל דא לא אתיין כל אינון שייפין
לאתחברא בה, אלא ברוח ממש, וכדין כלא
איהו רעותא חדא.

ועל דא בשעתא דקודשא בריך הוא זמין
לגבה, וישראל לאו אינון זכאין דאינון

(יחזון) פתילה לאנהרא, מה פתיב, (שיר השירים ה ג)

פשטתי את פתנתי איככה אלבשנה רחצתי את
רגלי איככה אטנפם. פשטתי את פתנתי, אליו
אינון פינויין דקאמרן, דכלהו בד מתחברן
אינון פתנתא דקודשא בריך הוא, וכד איהו
זמין לגבה, איהו אשתליל מכולהו, לאתחברא
בהדה, ועל דא פשטתי וגו', לאתתקנא ולמהוי
זמין לאוטבא לה, ואת לא מתתקנא בדקא
זאות, השתא איככה אלבשנה, ואתהדר
ואסתלק מינה.

רחצתי את רגלי איככה אטנפם, הא אסחית
רגלי מההוא טינופא, ומאי איהו, בגין
דכד אתתקנית ואזדמנית לגבה, אעברית ההוא
סטרא אוחרא מסאבא מקמי רגלי. השתא
איככה אהדר לשוייא ההוא טינופא, לחפייא
על מקדשא, הואיל ואת לא זמינת בתיקונך
לאתתקנא לגבאי. הכא אוליפנא, דכד רוח
מסאבא אתעבר מעלמא, פדין אתרבי כלא
עילא ותתא. ועל דא רחצתי את רגלי, איככה
אטנפם כמלקדמין.

ובגין כך, כל אינון פינויין אתפשטו, בשעתא
דהאי מבושא פרי בההוא נקודה,
ואסתים בגויה. וכדין כד ההוא מבושא אסתים
בגויה, פדין כלא אנהיר ובירא אתמליא
מההוא מבושא דעאל בגויה ואסתים ביה
בחשאי. אינון פינויין חפין עליה ואתפשטו
לסטור דא ולסטור דא.